

бесплатно». Если она бесплатная, то предыдущая фраза теряет смысл, ибо бесплатная – по определению, это то, что доступно всем.

Данная статья Конституции не гарантирует, как многие думают, никакого бесплатного медицинского обслуживания населения, так как каждая ее фраза противоречит соседней и медицинские чиновники это знают и этим пользуются, находя при этом каждый раз новые лазейки для ее невыполнения.

В целом, с целью обеспечения полноценной реализации прав граждан на охрану здоровья в Украине, необходимо увеличить финансирование отраслей здравоохранения, правильно организовать сеть лечебных учреждений, рационально использовать кадровые и материальные ресурсы. Граждане Украины смогут в полной мере реализовать конституционное право на охрану здоровья только в том случае, если законодательный процесс поставит своей целью решение интересов человека, как конечной цели социального и экономического развития государства.

Гайдученко А. А.
НТУ «ХПИ»

ПРОБЛЕМИ УСИНОВЛЕННЯ: ЗМІНИТИ(,) НЕ МОЖНА(,) ЗАЛИШИТИ

Актуальність дослідження проблем усиновлення необхідно для удосконалення судочинства в справах про усиновлення. Оскільки сьогодні відсутнє належне законодавче регулювання даної сфери правовідносин, в деяких випадках усиновлення не лише не відповідає основному його принципу – відповідності усиновлення інтересам дітей, а й становить загрозу для їх життя.

Існують різні тлумачення поняття усиновлення та яким би не було визначення, суть усиновлення не зміниться. Усиновлення завжди означатиме прийняття в сім'ю чужих дітей на правах власних. Усиновлення – це юридичний акт, внаслідок вчинення якого відносини між дитиною та її усиновлювачем і його родичами встановлюються не на певний строк, а назавжди.

Значення інституту усиновлення важко переоцінити. Це така правова форма, яка створює найбільш сприятливі умови для виховання позбавленої батьківської опіки дитини в сімейній обстановці на тих самих умовах, що і для рідних дітей. Інститут усиновлення, безсумнівно, пос-

лугове і задоволенню почуттів тих громадян, які усиновлюють дітей. При тому, що в Україні існує «попит на дітей» з боку іноземних громадян, в самій державі серед її громадян панує прикра ситуація. Та поки будуть існувати випадки, коли від дитини відмовились рідні батьки, до тих пір будуть існувати бажаючі взяти цю дитину до себе в сім'ю, доти буде існувати юридична процедура усиновлення.

Найголовніші причини, які гальмують процес усиновлення в Україні, це недостатня обізнаність населення з існуванням такої проблеми та складна процедура усиновлення, яка існує в нашій країні. Щоб отримати на виховання дитину, потрібно пройти безліч бюрократичних перепон, створених нашою державою. Проте не існує однозначного погляду на це питання. Люди, які прагнуть всиновити дитину, готові проходити всі кроки, тільки б довгоочікувана дитина була поруч з ними. Кожен з нас розуміє, що всиновлення не може бути легким і безболісним процесом, адже держава як гарант має бути впевнена, що віддає дитяче життя в надійні руки.

Також хотілося б, щоб в нашій країні було запроваджено окремий Закон про усиновлення; щоб було розроблено різноманітні національні програми для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування. Звичайно, це все потрібно впроваджувати поступово і через створення відповідної нормативно-правової бази захисту прав дітей. Сухомлинський казав: «Дитинство – це найважливіший період людського життя, не приготування до майбутнього, а справжнє, неповторне життя, і від того, як минуло дитинство, що увійшло в її розум і серце, – від цього залежить, якою людиною стане нинішній малюк. Виховання громадянина-патріота починається з сім'ї».

Отже, бачимо, що найголовніше у розвитку дитини – це сім'я. Ми розуміємо, що створення сімейної атмосфери для дітей – це першочергове завдання держави, бо в сім'ї шанси на виховання сильної, здорової і повноцінної особистості набагато вищі, ніж у державних чи навіть сімейних будинках-інтернатах.

У всьому світі дитина – це майбутнє країни. Тому, для удосконалення роботи щодо пропаганди національного усиновлення, для запобігання збільшення сирітства в Україні та враховуючи вищевикладене щодо роботи з громадянами, які бажають всиновити дітей вищезазначеної категорії виникає потреба в розробленні Державної програми розвитку національного усиновлення дітей в Україні так, як усиновлення дитини – це найкраща зміна соціального статусу дитини.